

Имајући у виду сложене међународне односе који доносе нове или актуализују неке старе изазове, ризике и претње по безбедност Републике Србије;

Процењујући да су тензије у друштву релативно високе, а стање унутар институција система лоше, услед чега се јављају бројна питања везана за тражење одговора на изазове, ризике и претње по безбедност Републике Србије;

Сматрајући да и опозиционе странке у новом сазиву Народне скупштине морају дати допринос превазилажењу кризе и стабилизацији прилика и тако преузети део одговорности;

Поводом консултација са председником Републике Србије 15. јула 2022. године о кандидату за председника Владе делегација Српске странке Заветници предаје

Меморандум о циљевима и приоритетима Владе Републике Србије у наредном периоду

којим предлажемо следеће мере:

1. Сплљонополитички курс државе треба да остане на позицијама војне и политичке неутралности, што подразумева очување добрих односа са западним актерима, искључује промену политике према Руској Федерацији и потенцијално НР Кини и укључује доношење скупштинске резолуције о неувођењу једностраних санкција другим међународно признатим државама.
2. Статус Косова и Метохије може се одређивати на основу начела Резолуције 1244 (1999) СБ УН, а преговори са представницима привремених институција у Приштини не могу служити за даљу легитимизацију и легализацију једнострано проглашене независности. У том контексту, неопходно је отворити широку и суштинску расправу о овој ствари у Народној скупштини са циљем усвајања преговарачке платформе која ће бити обавезујућа за све учеснике у текућим и будућим преговорима.
3. Поштовању Устава Републике Србије у целини и без тражења било каквих пречица за мимоилажење појединих одредби морају бити посвећени сви учесници у политичком и јавном животу. Тензије у друштву прогресивно расту због непостајања владавине права и великог броја скандала који из тога произилазе, што у великој мери узрокује дестабилизацију. Повратак владавини права нужан је ради стабилизације политичког система, тражења консензуса око најважнијих питања и артикулисања одговора на изазове, ризике и претње по безбедност Републике Србије.

4. Системска и свепрожимајућа корупција треба да буде проглашена за атак на безбедност државе. Владавином права и реафирмацијом института правде и праведности враћа се и вера наших грађана у државу и њене институције, што представља гаранцију одлучној борби против системске корупције и организованог криминала.
5. Сви носиоци јавних функција за које је то законима предвиђено морају хитно и без даљих одлагања бити изабрани на јавним конкурсима. Одржавање појединаца на важним местима у статусу вршилаца дужности слаби институционалне капацитете и у бројним случајевима већ производи ненадокнадиву штету.
6. Базирање привредног раста на досадашњој економској политици у предстојећем периоду неће бити могуће. Последице економске кризе са којом се суочава цела Европа прелиће се и на Србију, што ће неминовно значити раст инфлације, раст каматних стопа, тежу отплату текућих кредитних задужења, упитност нових кредитних задуживања, више цене основних животних потрепштина и реалан пад животног стандарда. Потребно је отворити дискусију о новом економском моделу, субвенционисању домаће привреде и начинима враћања дугова у предстојећем периоду. Енергетска и прехранбена безбедност земље осигурава се подстицајем домаће привреде и пољопривреде и смањивањем зависности од иностраних кредитора.
7. Упорно спровођене реформе у просветном и научном систему нису донеле очекивани резултат. Непристрасно и идеолошки необојено сагледавање стања у којем су српска просвета и српска наука, први је корак у осмишљавању нових мера за унапређење. Без квалитетног образовања, без науке која мора бити стављена у функцију унапређења политичких, економских и безбедносних капацитета Републике Србије, без мотивисаних и вишим зарадама стимулираних просветних и научних радника који у том послу учествују, не може се говорити о светлим перспективама наше државе и нашег народа.
8. Културна политика земље, дуго времена или занемаривана или некритички усклађивана са туђим вредностима иза којих су стајали туђи интереси, треба да буде дефинисана новом државном стратегијом усвојеном од стране Народне скупштине. Буџетска средства циљано усмерена на пројекте из области културе и вођење активне идентитетске политике на дуги рок се вишеструко враћају и резултирају већим колективним самопоуздањем и развојем инструмената меке моћи.
9. Регионална политика конципира се и развојем квалитетног образовања, стављањем науке у функцију унапређења политичких, економских и безбедносних капацитета Републике Србије и културном и идентитетском политиком. Не треба бежати од формулације српски свет, али је том појму неопходно утврдити тачан садржај и тако спречити све манипулације на ту тему.
10. Неолиберални поредак и агресивно наметање антитрадиционалних вредности угрожава статус породице у српском друштву, што у крајњем исходу доводи до жестоке друштвене поларизације. Сведоци смо великих подела у земљама колективног Запада, које се под теретом тога суочавају са огромним политичким

проблемима. Оснаживање породичних вредности, уз законско дефинисање читавог корпуса нових мера подстицаја за вишедетне породице мора бити у фокусу не само будуће Владе, већ и будућих влада. Коришћење позитвних искустава из других држава делимично олакшава овај посао, па не треба бежати од њихове примене. Први потез у промени дискурса и одбацивању неолибералног поретка и агресивног наметања антитрадиционалних вредности треба да буде оличен у отказивању најављеног Европрајда и пратећих манифестација.

Свесни да се поједини циљеви и приоритети не могу реализовати у кратком року, као и да ће пут до проналажења конкретних решења бити дуг и неизван, наглашавамо да се са представљеним реформским потезима мора отпочети, те да је потребно кроз конструктивне расправе унутар Народне скупштине тежити постизању ширег консензуса између власти и опозиције. У супротном, средњорочне последице по безбедност државе и стабилност друштва могу бити драматичне.